

Publicarea acestui Buletin, a cărui realizare a fost, în ultimul timp, una din preocupările de capetenie ale Comisiunii monumentelor istorice, are întregit scop: să răspundă unei cerințe a regulamentului de aplicare a legii pentru conservarea și restaurarea monumentelor publice, să contribuie, în măsura putincioasă, la progresul studiilor istorice, arhitectonice și artistice, cu specială privire la monumentele noastre istorice, și să rămăe, pentru cei viitori, o arhiva de icoane cât mai credincioase, sub toate raporturile, a stării în care se găseasc azi monumentele noastre strabune.

1. Într'adevăr § 11 alin. 4 din menționatul regulament prevede, între atribuțiile Comisiunii monumentelor istorice, „deșteptarea și răspândirea în popor a simțului și priceperii pentru conservarea monumentelor, prin publicarea de lucrări speciale asupra monumentelor și de instrucțiuni asupra chipului conservării sau restaurării lor”. Acestei cerințe — nu numai sub raportul formal, ci și sub raportul intrinsec al dezideratului ce exprimă — nazuește, ca întâi scop, să răspundă Buletinul ce dam azi la iveală: aceasta s'a avut în vedere la întocmirea lui, și aceasta se va aveă în vedere la elaborarea lui. Astfel credem că, alături de silințele laudabile ale tuturor celor chemați a lucră în aceeaș direcție, publicațiunea noastră va contribui și ca la cultivarea — spirituală și sufletească — a publicului cărturar românesc, întru buna cunoaștere, trebuitoră înțelegere, cuvenitul respect și datorita pietate ce cu toți trebuie să avem față de monumentele noastre istorice, aceste singure mărturii vadite și obștești a vieții strămoșești.

2. Pe lângă aceasta, stadiul în care se găseasc azi studiile istorice la noi, impune oarecum, ca o necesitate, publicarea acestui Buletin, al cărui al doilea scop este, cum am văz, să contribuie, pe cât va puteă, la progresul acestor studii. Căci, să ne gândim: numai la starea în care se găsiă istoriografia noastră nu mai departe de cât acum 15-20 de ani: câțiva bărbați bine cunosecși erau singurii cari lucrau în ogorul atât de vast al trecutului nostru. Ei trebuiau să facă totul: să limpezească marile probleme istorice-naționale, pe cari le ridicaseră și le știuseră susține predecesorii lor, să cerceteze și să expună, în general și în particular, desvoltarea istorică a neamului, să caute și să publice mărturiile documentare ale trecutului. Lucrare mare, pentru efectuarea căreia trebuiau pregătite și chemate puteri nouă. Astfel de atunci încoace, prin indemnul și silințele tuturoră, rând pe rând, o sumă de bărbați și tineri se angajară la aceasta lucrare: material nou, prețios și foarte

variat se publică tot mereu, lucrări serioase și de valoare se ivesc din toate părțile, cercetând cu egal interes toate domeniile de manifestare ale vieții noastre trecute -- politic, social, religios și cultural; mai mult încă, chiar înlauntru acestor domenii, studii speciale, monografii de tot felul, au început a se aleea cu o laudabilă emulațiune. Ne găsim, cu alte cuvinte, în deplin progres de dezvoltare al studiilor istorice, așa că, din acest punct de vedere, și la noi, ca în toate părțile, cultivarea studiilor istorice va fi caracteristica, cel puțin în domeniul științelor morale, culturii generale a timpului.

Ca urmare apoi a interesului pe care studiile istorice l-au deșteptat în clasa carturarilor români, o seamă de barbați, cu ocupațiuni diverse -- artiști, militari, juriști, clerici, oameni de știință chiar -- s'au devotat acestor studii, dând la lumină cercetări și lucrări interesante și prețioase. Între aceștia s'au deosebit acei a căror cercetări s'au îndreptat asupra monumentelor noastre istorice, biserici și mănăstiri mai cu seamă, cărora le-au consacrat -- chiar și unora mai puțin însemnate -- monografii istorice, între cari sunt câteva de reală valoare. Paralel cu aceste cercetări au mers, din norocire, și cercetările arhitectonice, din cari maestrul pricepuți și zeloși au năzuit să scoată elementele caracteristice vechiului meșteșug de clădire îndătinat la construirea bisericilor și mănăstirilor din Țările Române, spre a le întrebuința apoi, cu înțelegere și dibăcie, în lucrările lor moderne. Și această laudabilă îndreptare de naționalizare a arhitecturii a găsit un teren priincios de cultivare mai ales în rândul celor tineri. Frumoașele releveuri de monumente istorice din Palatul Artelor dela Expoziția jubilară, din care, dacă nu ne înșelăm, unele s'au și publicat, sunt dovadă vie că la Școala de arhitectură, sub conducerea d-lui E. Pangrati, se lucrează sistematic și cu multă trageră de inimă în această direcție. În această îmbucurătoare stare de progres se găsesc așa dar astăzi studiile arhitectonice cu privire la monumentele noastre istorice.

Și să nădăjduim că preocupățiunea ce se manifestă azi în arhitectura pentru studierea și cultivarea vechiului nostru meșteșug de clădire, în curând se va manifesta și în pictură pentru vechiul nostru meșteșug de zugrăvire. Căci, dacă astăzi abia 2-3 din pictorii noștri cercetează și studiază cu predilecție arta de zugrăvire și ornamentație îndătinată în strabunele noastre lăcașuri dumnezeiești, mănepoimâne, curentul de progres al dezvoltării culturii noastre naționale va mână și pe alții într'acolo. Atunci se va vedea, mai bine și de mai mulți, caracterul specific românesc pe care l-a căpătat în dezvoltarea sa de patru secole în Țările Române arta de zugrăvire și decorațiune atonică.

Când dar așa stau lucrurile, se impune, de sigur, cu necesitate firească, o publicațiune specială, în jurul căreia să se strângă toți binevoitorii ce lucrează în cele trei direcții de studii arătate mai sus, istorice, arhitectonice și artistice, contribuind astfel la progresul acestor studii. O atare publicațiune năzuește să fie Buletinul Comisiunii monumentelor istorice, care va căuta, în acest scop, să fie de o potrivă de folositor, atât celor ce vor binevoi să sprijinească silințele noastre, cât și celor ce vor căuta aci cunoștințele necesare pregătirii și cultivării lor: celor întâi, deschizându-le larg coloanele pentru tot felul de studii, lucrări și comunicări ce intra în programul ce s'a dat acestei publicațiuni prin deciziunea ministerială dela 18 Nov. 1907; celor al doilea, împărtașindu-le, treptat și sistematic, întregul material --

istoric, arhitectonic și artistic -- ce vom putea pregăti pentru cunoașterea și studierea monumentelor noastre istorice.

3. Așa urmând, acest Buletin, dacă bine înțeles va avea sprijinul trebuitor din partea celor chemați a-l ajuta material și moral, e menit să publice material documentar, pe cât va putea mai mult și mai prețios, cu privire la întreaga serie a monumentelor noastre istorice. În acest chip el își va îndeplini și cel de al treilea scop pe care ziceam mai sus că-l are: să rămăce, pentru cei viitori, o bogată arhivă de icoane cât mai credincioase, sub toate raporturile, a stării în care se găsește azi și se vor găsi mâne monumentele noastre naționale. Dar asupra acestui punct e nevoie să mai stăruim puțin.

Cu toții cunoaștem starea de plâns în care se găsește cea mai mare parte a monumentelor noastre, biserici și mănăstiri mai ales. O îndreptare, totală și radicală, în spre bine nu e de așteptat, dintr'atăcea și atâtea pricini, pe cari, dacă pe unele le înțelegem, pe altele nu putem decât să le regretăm. Acestea văzându-le și înțelegându-le, Comisiunea monumentelor istorice a adoptat de câțiva ani ca principiu conducător în lucrările sale recomandarea de lucrări parțiale și raționale de conservare și întreținere, prin cari se realizează un îndoit beneficiu: să pastrează mai întâi monumentele până la vremuri mai priincioase și oameni mai înțelegători și mai cu interes pentru ele și să pot împărtăși apoi mai multe de asemenea lucrări. Dar oricât s'ar putea face pe aceasta cale, totul nu se va putea face niciodată. Și atunci, fiindcă, ca lucruri ce sunt făcute de mână păcătoasă omenească, monumentele sunt expuse peirii, care, întocmai ca și pornirile cele rele ale oamenilor, cari grăbese degradarea și nimicirea lor, nu se poate propri prin legi, -- trebuie să ne gândim că dacă nu putem păstra aieva ființa lor materială, suntem datori față de urmași să păstrăm macar icoana lor cât mai credincioasă, ca astfel să nu fim învinuiți de cei următori pentru nepasarea și nepriceperea cu care ne învinuim azi așa de des unii pe alții. Aceasta datoric își impune să îndeplinească Buletinul nostru, cu toată grija și scumpătatea cuvenită. Precum dar într'o Arhivă se strâng laolaltă cu acelaș interes și se pastrează cu aceeaș scumpătate *toate* mărturiile trecutului, -- tot astfel și într'acest Buletin cetitorii și cercetătorii vor găsi adunat și publicat material documentar -- istoric, arhitectonic și artistic -- privitor la *toate* monumentele noastre, atât a celor mai vechi și mai prețioase, cât și acelor mai puțin vechi și mai puțin prețioase. Căci și unele și altele, ca rămașiți materiale a veacurilor apuse, reflectează aceeaș lature de manifestare, interesantă și prețioasă, a vicții noastre trecute, pe care e nevoie s'o cunoaștem cât mai bine și cât mai complet.

Acesta este așa dar întreitul scop la care e chemat să răspundă Buletinul, a cărui întocmire și program de lucrări s'a statorit prin deciziunea ministerială mai sus pomenită. -- Lucrările ce el va cuprinde vor privi: în primul loc, monumentele asupra cărora Comisiunea va fi chemată a se ocupa în mod curent; în al doilea loc, monumentele asupra cărora se vor hotări cercetări speciale istorice și arhitectonice; în al treilea loc, monumentele asupra cărora se vor primi studii meritorii dela binevoitorii ce se vor simți îndemnați a colabora la această publicațiune.

De aci se poate vedeă că latitudinea Comitetului de redacție, în ceea ce privește alegerea și pregătirea materialului destinat a fi publicat, va fi totdeauna țar-

murită prin lucrările din prima categorie, de cari el neapărat va trebui să țina seama, așa că nu odată va fi nevoit a da preferința unei lucrări mai puțin importante și prețioase, față de o alta cu mult mai importantă și prețioasă, intru cât cea dintâi face parte din lucrările curente ale Comisiunii. Aceasta considerațiune a făcut de altfel ca și No. acesta dintâi al Buletinului de față să înceapă cu o lucrare asupra unei mănăstiri decât care sunt zeci mai importante și mai prețioase în țara noastră. Dar, repetăm, cei ce au luat asupra-le această publicațiune urmăresc îndeplinirea, cu stăruință și răbdare, a unui întreg program de lucrări, în care, cum am zis, e menită a intra întreaga serie a monumentelor noastre istorice; astfel preocuparea lor de capetenie nu este deșteptarea interesului public prin lucrări de trufie, ci prin lucrări care să cuprindă, ca material documentar, tot ce e necesar și tot-odata cu puțință de adunat și publicat.

Și acum, încheind aceste cuvinte de începere a Buletinului nostru, mulțumim din inimă Domnului Ministru al Cultelor și Instrucțiunii publice pentru sprijinul ce a binevoit a ne oferi spre publicarea lui și rugăm calduros pe toți cei ce sunt în măsură a sprijini silințele noastre pe cale de colaborare, să binevoiască a ne da prețiosul lor concurs, ca astfel să putem duce, mai ușor și mai sigur, la capăt această întreprindere de interes cultural și național.

București, Februarie 1908.

